757/57

PIEŚNI

ROMANTYCZNE

SCHUBERT·SCHUMANN·BRAHMS·WOLFF

XVI PIEŚNI

OPRACOWALI

STANISŁAWA i JAN HOFFMANOWIE

C Z Y T E L N I K

PIEŚNI ROMANTYCZNE

SCHUBERT
SCHUMANN
BRAHMS
WOLFF

16 pieśni

OPRACOWALI

Stanisława i Jan Hoffmanowie

kD
5986

Biblioteka
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
№ 757/Sp
4122

1 9 5 0

SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZO-OŚWIATOWA »CZYTELNIK«

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE
ALL RIGHTS RESERVED
COPYRIGHT 1950 BY SPÓŁDZ. WYDAWN. OŚWIAT. »CZYTELNIK« WARSAW,POLAND
COPYRIGHT ASSIGNED TO SOCIETY OF EUROPEAN STAGE AUTHORS AND COMPOSERS INC. NEW-YORK N. Y. U. S. A.
PRINTED IN POLAND

Nr 84
LISTOPAD 1950
SPÓŁDZ. WYDAW. - OŚWIAT. »CZYTELNIK«
REDAKTOR: WITOLD RUDZIŃSKI

WSTĘP.

Franciszek Schubert (1797 — 1828), Robert Schumann (1810 — 1856), Jan Brahms (1833 — 1897) i Hugo Wolff (1860 — 1903) reprezentują najbardziej ważkie pozycje w pieśni romantycznej, a bodajże w literaturze pieśniarskiej w ogóle. Doskonałość ich dzieł polega na równowadze wszystkich elementów muzycznych, więc przede wszystkim na pełni wyrazu muzycznego, na linii melodycznej wiążącej się ściśle ze słowem, na bogactwie harmonicznym, w końcu na równorzędnym traktowaniu partii wokalnej i partii fortepianowej.

Trudno było dokonać wyboru kilkunastu zaledwie pozycyj z wielkiej spuścizny pieśniarskiej tych mistrzów (sam Schubert napisał 600 pieśni). Umieszczono w zbiorze po 4 utwory wymienionych autorów, charakterystyczne dla ich stylu, rozmaite w nastroju, przystępne dla szerokich rzesz wykonawców i słuchaczy, w nadziei, że zachęcą one do głębszego wniknięcia w twórczość tych kompozytorów i literaturę pieśniarską w ogóle.

Nie mając dostępu do pierwodruków, redaktorzy oparli się o kilka różnych wydań, by możliwie najwierniej ustalić tekst. Zachowano wszystkie znaki dotyczące frazowania, dynamiki i tempa, podając dla ujednostajnienia określenia słowne w języku włoskim. Własne propozycje umieszczono w nawiasach, mniejszą czcionką lub oznaczono linią kropkowaną. Part wokalny opatrzono cezurami i oddechami, fortepianowy zaś szczegółowym opalcowaniem. Realizację ozdobników podano według reguł Filipa Emanuela Bacha (Versuch über die wahre Art das Clavier zu spielen, 1753 — 62) oraz tradycyj Schubertowskich.

Należy uświadomić sobie z całą jasnością, że pieśń w ogóle, a zwłaszcza pieśń od doby romantycznej począwszy jest utworem o charakterze kameralnym. Stąd prosty wniosek, że śpiewak i pianista winni dążyć do wspólnego czucia wewnętrznej „pulsacji" kompozycji i w równej mierze ponoszą odpowiedzialność za całość jej wykonania. W związku z tym nasuwa się potrzeba skreślenia pod adresem wykonawców paru słów, które wydają się truizmami, a jednak w praktyce rzadko bywają przestrzegane.

Pieśń stawia śpiewakowi wysokie wymagania zarówno od strony wokalnej jak i muzycznej. Oba te zagadnienia należy ujmować łącznie, gdyż problemy ściśle techniczne można rozwiązywać na terenie muzycznym i na odwrót. Przystępując do opracowania pieśni, oprócz precyzyjnie przygotowanego tekstu muzycznego i literackiego, oprócz przestudiowania całości pieśni, łącznie z partem fortepianowym, winien śpiewak zastanowić się nad rodzajem dźwięku, jakiego ona wymaga. Tak zwane wyobrażenie dźwiękowe jest jednym z podstawowych problemów wykonawczych w ogóle i warunkuje zarówno techniczną jak i muzyczną realizację utworu. Naczelnym obowiązkiem odtwórców jest wniknięcie w intencję kompozytora i w odczucie ducha kompozycji, co zapobiegnie zbytnim dowolnościom interpretacyjnym. Podkreślić należy z naciskiem konieczność przestrzegania wszystkich znaków dynamicznych i artykulacyjnych podanych przez kompozytora, zawsze jednak mając na uwadze ich wzajemny stosunek oraz ich stosunek do całości utworu i ujmując je jako środki wyrazu muzycznego, a nie jako cel sam w sobie.

Po tej samej linii winna iść również deklamacja tekstu literackiego. Nie wchodząc w szczegóły zasad prawidłowej artykulacji i rozmieszczania akcentów, które zresztą warunkuje fraza muzyczna, należy zwrócić uwagę na prawidłowe sylabizowanie w śpiewie. Oto przykład: Zdanie „Tyś ciszą mą, spokojem mym"... należy zrealizować: „Ty-ści-szą mą, spoko-je-mmym". Uprzytomnijmy sobie bowiem, że dźwięki emitujemy na samogłoskach, wymawiając sprężyście na odpowiedniej wysokości zgrupowania spółgłosek. Polski język nastręcza tu wiele trudności do przezwyciężenia.

W opracowaniu partu wokalnego poczynili redaktorzy propozycje rozmieszczenia cezur i oddechów. Aby uzyskać ciągłość myśli muzycznej, a jednocześnie nadać jej żywość i pulsację należy przemyśleć dokładnie frazowanie i opracować je z punktu widzenia oddechu. Naturalnym miejscem jego zmiany są na ogół pauzy, chociaż w licznych wypadkach, jak w utworach o szybszym tempie lub o charakterze motorycznym pauza pozwala jedynie na umieszczenie cezury. Jest to znak odpowiadający przecinkowi w zdaniu. Realizujemy go zawieszając głos na zatrzymanym oddechu. Mówiąc o pauzach należy przypomieć o konieczności precyzyjnego ich wytrzymywania, nie osłabiając napięcia emocjonalnego tak, by nie łamać dzieła na poszczególne, niezwiązane z sobą myśli muzyczne.

Na koniec nawiązując do uwag o kameralnym charakterze pieśni trzeba podkreślić, że szeroko stosowane „subtelne" i „dyskretne" akompaniowanie wypacza właściwy obraz muzyczny pieśni. Przerzucanie całego ciężaru wykonania na śpiewaka i bezwolne podążanie za jego „indywidualnie" ujętą interpretacją prowadzi do licznych nieporozumień i dziwactw muzycznych, jak kawałkowanie kompozycji na luźne frazy, zwalnianie tempa przed wejściem głosu, czekanie na śpiewaka itp. Pianista winien opracować swoją partię z największą dokładnością i zaznajomić się gruntownie z partią głosu, aby osiągnąć wspólne z wokalistą przeżycie pieśni.

Stanisława i Jan Hoffmanowie.

DO MUZYKI

(Schober: An die Musik)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

Fr. SCHUBERT, Op. 88 Nr. 4

*) Cezura (pionowa kreseczka) oznacza przecinek muzyczny a nie wzięcie oddechu.

*) V określa wzięcie oddechu. Nie zawsze pauza oznacza wzięcie ponownego oddechu. Należy ją czasem traktować jako cezurę (zwłaszcza w szybkich tempach).

świat.

wyk.
z two - jej

Jak cześ - to głos, co z two - jej har-fy wo - ła

pp (portamento)

tak słod-kim, świę - tym mi a - kor - dem brzmi,

wyk.
ko - ła

że lep - szych cza - - sów nie - bo lśni do - ko - ła O

wyk.
ci,

(cresc.) *(p)*

wznios - ła sztu - ko, za to dzię - ki ci, o wzniosła sztu - ko, dzię - ki

cresc. *p*

ci.

DO SYLWII

(z „Dwóch panów z Werony" Szekspira)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

Op. 106 Nr. 4

Moderato

2

pp

(simile)

1. Kim jest Syl - wia?
2. Pięk - - - ną jest____ i
3. Wznieś - - - my śpie - wem

pp

*) Patrz uwagi w pieśni „Do muzyki"

1. rzek - - - nąć chciej wszak sła - wi ją kraj
2. dob - - - rą wraz nie - jed - ną cho - wa
3. pięk - - - ny dźwięk na Syl - wii cześć i

1. ca - ły, Pięk - - no
2. cno - tę Wo - - czach
3. chwa - łę! Złóż - - my

1. czar po - sta - - - ci tej nie -
2. jej miał a - - - mor raz u -
3. jej czcząc cnót jej wdzięk te

1. bio - sa chy - ba da - ły, że się
2. le - czyć swą śle - po - tę: sła - - - wi
3. zie - mi da - ry ma - łe: wień - - - ców

pp

1. wszyst-ko kło - - - ni jej
2. ją ___ po wszys - - - tek czas
3. laur ___ i lut - - - ni dźwięk,

1. że się wszyst - ko kło - ni jej.
2. sła - wi ją po wszys - tek czas.
3. wień - ców laur i lut - ni dźwięk!

TYŚ CISZĄ MĄ

(Rückert: Du bist die Ruh)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

Fr. SCHUBERT, Op. 59 Nr. 3

Andante

pp

(sempre legato)

(p)

Tyś ci - sza mą spo -

pp

*) ko - jem mym mych tęs - knot tą, po - cie - chą

*) Skrócić poprzedni dźwięk tak, by wejść precyzyjnie rytmicznie na następny.

ich. Na włas - ność ci dam ser - ce

me w nim ra - dość drży i ból w nim

wre, i ból w nim wre.

W mych cier - pień

czas przyjdź do mnie ty i przy - mknij wraz ci -

chut - ko drzwi i u - cisz jęk ,

co wpier - si___ drży i ser - ca lęk___

wszczęś - cia zmień łzy___ wszczęś - cia zmień łzy___

*) (cresc

Mej du - szy noc je - dy - nie ty za -

cresc.

mie - niasz w dzień___ słoń - cem bądź mi!___

słoń - cem bądź mi!___

*) Crescendo równomiernie rozłożone do forte, tak, by nie naruszyć bardzo spokojnego charakteru utworu. Prawidłowe wykonanie tej pieśni jest probierzem muzycznego i wokalnego poziomu wykonawców.

Mej du - szy noc je - dy - nie ty za -

cresc.

pp

mie - niasz w dzień słoń - cem bądź mi,

f

pp

słoń - cem bądź mi!

PSTRĄG

(Schubart : Die Farelle)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

Fr. SCHUBERT, Op. 32

Poco vivace

p

dim.

(mp)

W po - to - ku jas - nej

pp

p

to - - - ni szu - mią - cej po - śród łąk w we -

so - łej mknął po - go - - ni jak strza - ła zwin - ny

(simile)

pstrąg. Na brze - gu sta - łem chwi - lę i

przy - glą - da tem się jak ryb - ka plą - sa

mi - - - le na jas - nej wo - dy tle, jak

ryb - ka plą - sa mi - - - le na jas - nej wo-dy

tle.

(*mp*)

Wtem ry - bak z węd-ką w dło - - ni na

brze - gu zja - wił się i doj - rzał w jas-nej

(*simile*)

to - - - ni ry - beń - ki ruch na dnie. Jak

dłu - go wo - da bę - - dzie, my - śla - łem, czy - stą

tak, on pstrą - ga nie zdo - bę - dzie na swo - jej węd-ki

hak, on pstrą - ga nie zdo - bę - - dzie na

swo - jej węd-ki hak.

(mp)

Lecz wi - dzę znów nę - -

pp

dzni - ka jak w wo - dzie brnie,

cresc.

pod - stęp - nie mą - ci toń stru - my - ka i

p

cresc.

nim spostrzegłem się na zgię - tej je - go węd - ce trze -

p

po - ce, trze - po - ce się już pstrąg, nie bę - dzie plą - sał

p

(simile)

wię - - cej w po - to - ku po - śród łąk, nie

bę - dzie pla - sał wię - cej w po - to - ku po-śród łąk.

dim.

pp (non rit.)

DEDYKACJA

(Rückert: Widmung)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

R. SCHUMANN, Op. 25

Vivo, con calore

Tyś mo - ją du - szą, ser - cem

mf

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

mym tyś mym cier - pie - niem szczęścia snem tyś świa-tem

Ped. * Ped. *

(cresc.)

mym i mo - im ży - ciem i nie - ba mi tyś jest od -

Ped. * Ped. * Ped. *

(dim.)

bi - ciem tyś gro - bem mym, gdzie wraz ze łzą zło - ży - łem

(dim.)

Ped. ✻ Ped. ✻

w nim zgry - zo - - - - tę mą!

ritard.

p (sostenuto)

Tyś u - ko - je - niem tyś spo -

p (tranquillo)

ko - jem, da - - - nym przez nie - - bo

wyk.

dob - - - - ra zdro - jem. Bo miłość twa u - lep - sza

ritard.

mnie wej - rze - nie twe moc myś - lom śle, u - ło - sisz

ritard.

ritard.

je_____ nad świa - ty zła mój do - bry du - chu, lep - sze

p *ritard.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

(tempo I.)

ja! *f* Tyś mo - ją du - szą, ser - cem mym tyś mym cier -

f

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

pie - niem szczęś - cia snem tyś świa - tem mym_____ i mo - im

Ped. ✻ Ped. ✻

ritard.

ży - ciem i nie - ba mi_____ tyś jest od - bi - ciem mój dob - ry

crescendo et accelerando *ritard.*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

du - chu lep - sze ja!

ritard.

p

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

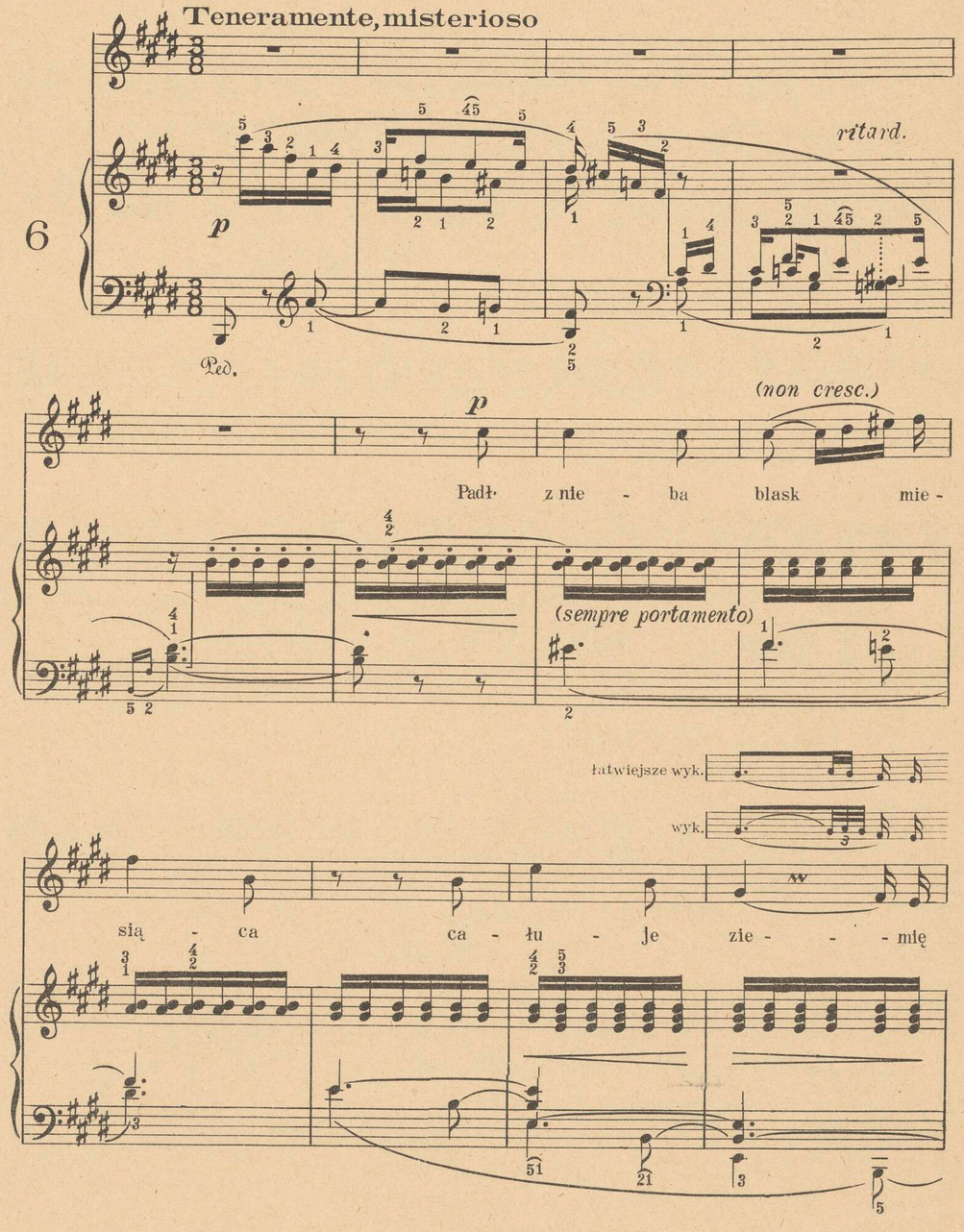
ritard.

NOC KSIĘŻYCOWA

(Eichendorff: Mondnacht)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

R. SCHUMANN, Op. 39 Nr. 5

p

A

ritard.

wie - trzyk z pól roz - wie - wa o -

(*sempre portamento*)

wyk.

pa - rów sen - - nych moc i

szu - mią ci - cho drze - wa wi -

wyk.

ritard.

ta - ją jas - ną noc ma

poco a poco cresc.

ritard.

(*poco a poco cresc.*)

wyk.

du - sza zrzu - - ca brze - mię

ritard.

skrzy - dła roz - pi - na swe

(mf)

po - nad da - le - kie zie - mie u - le - cieć

— w dom swój chce.

p

pp

PIOSENKA LUDOWA

(Rückert: Volksliedchen)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

R. SCHUMANN, Op. 51 Nr. 2

Semplice

Kie - dy wczas do o - gro - du i - dę, wdzia - wszy ran - ny strój,

7

p

fp

mo - ją pierw-szą jest my - ślą: co ro - bi mi - ły mój?

fp

Ni je - dnej nie ma

p

z gwiazd, bym mu jej zdjąc nie chcia-ła, I ser - ce z pier - si

p

mej dla nie-go bym wy - rwa - ła. Kie - dy wczas do o - gro - du i - dę,

fp

wdzia - wszy ran - ny strój, mo - ją pierw - szą jest my - ślą: co

ritard.

ro - bi mi - ły mój? Mo - ją pierw - szą jest my - ślą: co

ritard.

ro - bi mi - ły mój!

fp

(tempo I)

(senza rit.)

LESZCZYNA

(Mosen: Der Nussbaum)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

R. SCHUMANN

*) Tekst muzyczny w oryginale brzmi:

so bie zwoł na mkną

p

i szep - cą pa - ra - mi tu - ląc się

Kło - nią jas - ne

głów - ki, na cien - kiej zie - le - ni tle.

p

(pochissimo) ritardando *(a tempo)* O jed - nym dziew-czę - ciu

p

szep - cą co dnia - mi no - ca - mi tęs -

kni - - - - ło wciąż przy - czyn nie zna - jąc swych

ritard.

łez

p

I

szep - cą i szep - cą

*) legato, bez portamenta

Któż po - jąć zdo - ła tę ci - chą pieśń

szep - cą o

poco cresc. ritard.

p

mi - łym i szczęś - - cia dniach

p ritard. *più piano*

i szczęś - cia dniach Dziew - czy - na

(pochissimo) ritard. *(a tempo)* *più piano*

słu - cha z za - par - tym tchem

(poco a poco diminuendo e rallentando al fine)

tęs - knie kło - niąc głów - kę z wol - na za - pa - da

pp

w sen.

KOWAL

(Uhland: Der Schmied)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

J. BRAHMS, Op. 19 Nr. 4

Allegro

f

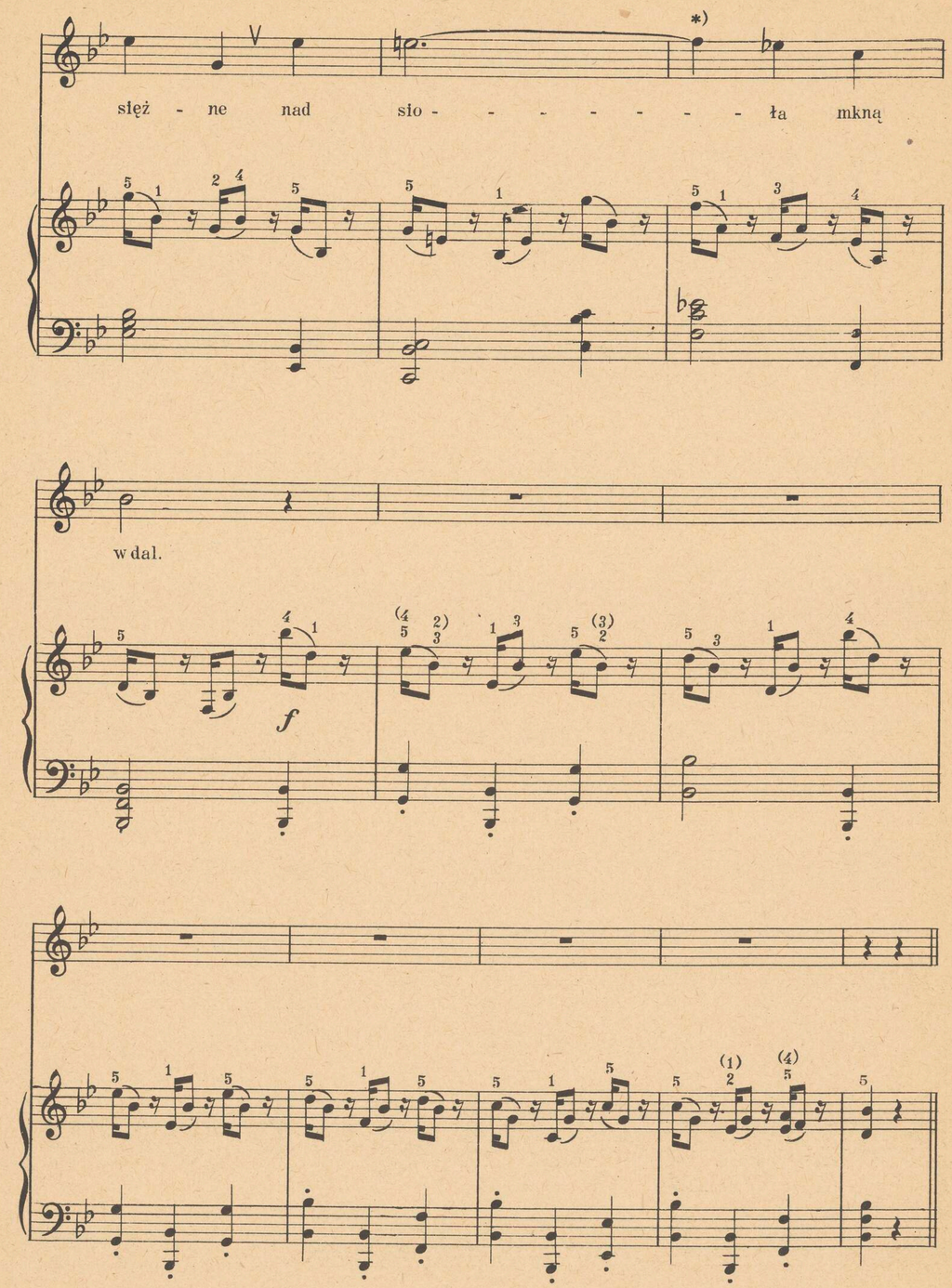
Jak dźwię - czy tam stal pod mło - tem ko -

9

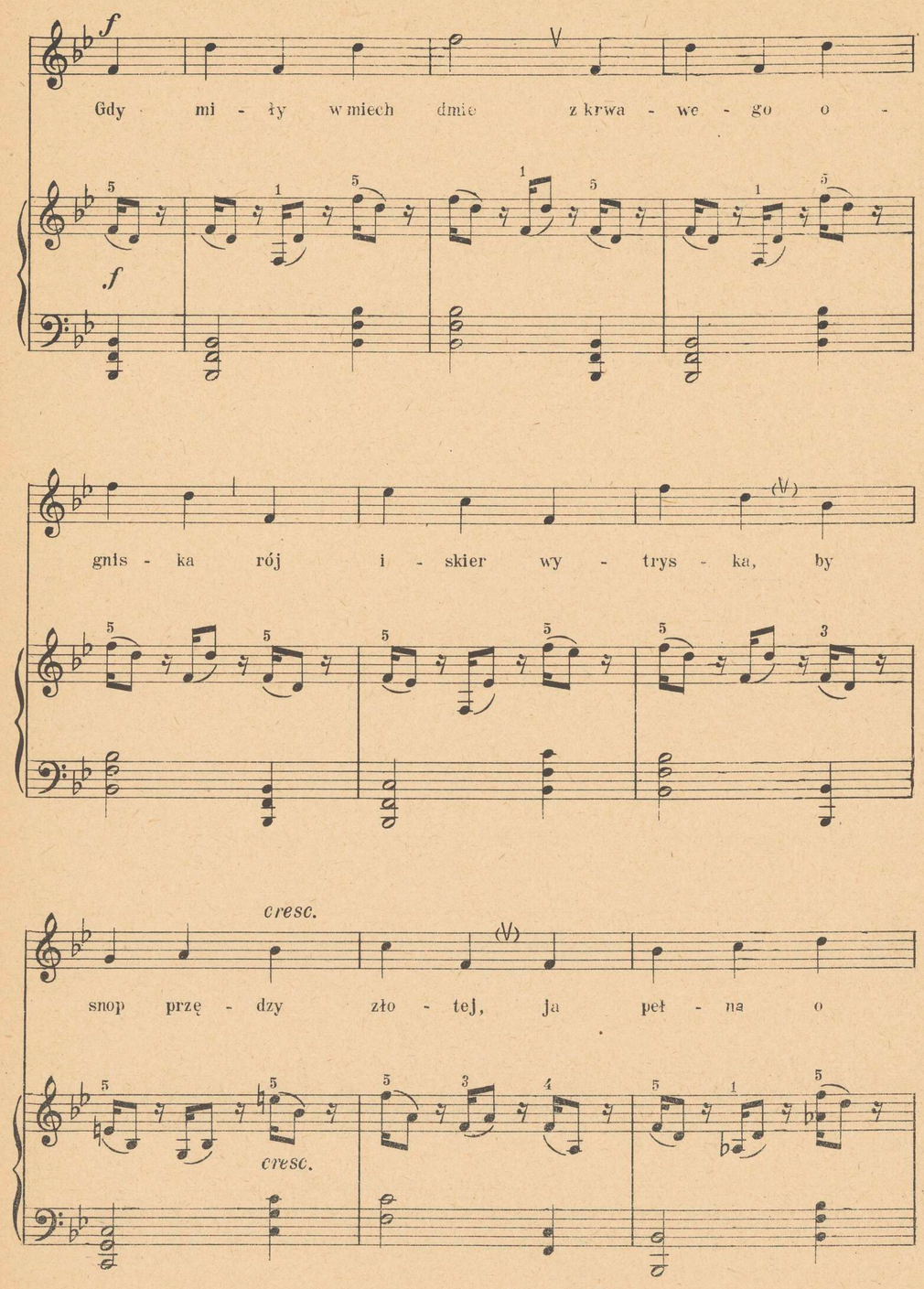
f

chan - ka, jak hu - czy od ran - ka, by

dzwo - ny po - tęż - ne, a to - ny mo -

*) Legato, bez portamenta z dźwięku „e na f"

cho - ty pio - sen - - - - - - kę mu

ślę.

f

PIEŚŃ DZIEWCZĘCIA

(S. Kapper: Mädchenlied)
(serbska)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

J. BRAHMS, Op. 85 Nr. 3

Andante

(molto legato)

10

p

1. Ach, ty mo - ja chłod - na wo - do!
2. Ze - rwę cię dla mo - jej mat - ki?

Ach i ty ró - życz - ko pol - na! Cze - mu kwit - niesz mi tak wcześ - nie?
Nie - mam mat - ki, jam sie - ro - ta! Ze - rwę cię dla mo - jej sio - stry?

Ko - muż ja cię zer-wać mo - gę?
Ach, za-męż-ną jest od - daw - na!

p

3. Ze - rwę cię dla me - go bra - ta?

Woj - na bra - ta mi za - bra - ła Zer - wę cie-bie dla mi - łe - go?

mf

Ach, da - le - ko stąd mój mi - ły! Z tam - tej stro - ny gór zie - lo - nych

mf

z tam - tej stro - ny chłod - nej wo - dy, z tam - tej stro - ny

pp

chłod - nej wo - dy!

pp

ACH, GDYBYM ZNALEŹĆ DROGĘ MÓGŁ

(Klaus Groth: O wüsst ich doch den Weg zurück)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

J. BRAHMS, Op. 63 Nr. 8

dłoń

Più animato

O jak - że prag - nę spo - cząć w śnie wy -

(sotto)

(sopra)

cresc.

(sotto)

zwo - lon z wszyst - kich prag - nień już zmę -

czo - ne o - czy przym - knąć swe za -

pom - nieć ser - ca burz za -

pom - nieć ser - ca burz.

I nic nie ba - dać nie czuć nic i

(sotto) (sopra) (sotto)

tyl - ko ma - rzyć słod - ko snić nie wi - dzieć jak u -

cie - ka czas z po - wro - tem dziec - kiem być z po -

wro - tem dziec - kiem być

O wskaż - cie mi ten

poco riten - - - - - - - - *Tempo I.*

m.d. *p*

dro - gi szlak dzie - ciń - stwa kraj wio - dą - cy mnie da -

rem - nie szczęś - cia szu - kam tak, świat w ko - ło pust - ką

pp

tchnie pust - - - ką tchnie.

p

riten.

SERENADA

(Kugler: Ständchen)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

J. BRAHMS Op. 106, №1

Allegretto grazioso

12

p

Nad gó - ry wy - szedł mie -

p *dolce*

sią - czek, dla serc za - ko - cha - nych brat: — — — — Wo -

gro - dzie szem - rze stu - dzien - ka wkrąg ci - sza

zdję - - - ła świat.

W cie - niu pod mu - rem o - gro - du sta - nę - ło stu-den - tów

trzech na skrzyp - kach, fle - tni i cyt - rze drga

słod - kie ich gra - nie i śpiew, słod - kie ich

gra - - nie i śpiew.

Te

p *dolce*

dźwię - ki le - cą do mi - łej zdję - tej w głę - bo - kiem śnie.

Uj - rza - ła swe - go mi -

łe - go i szep - ce: „Pa - mię - - - taj

pp

mniel"

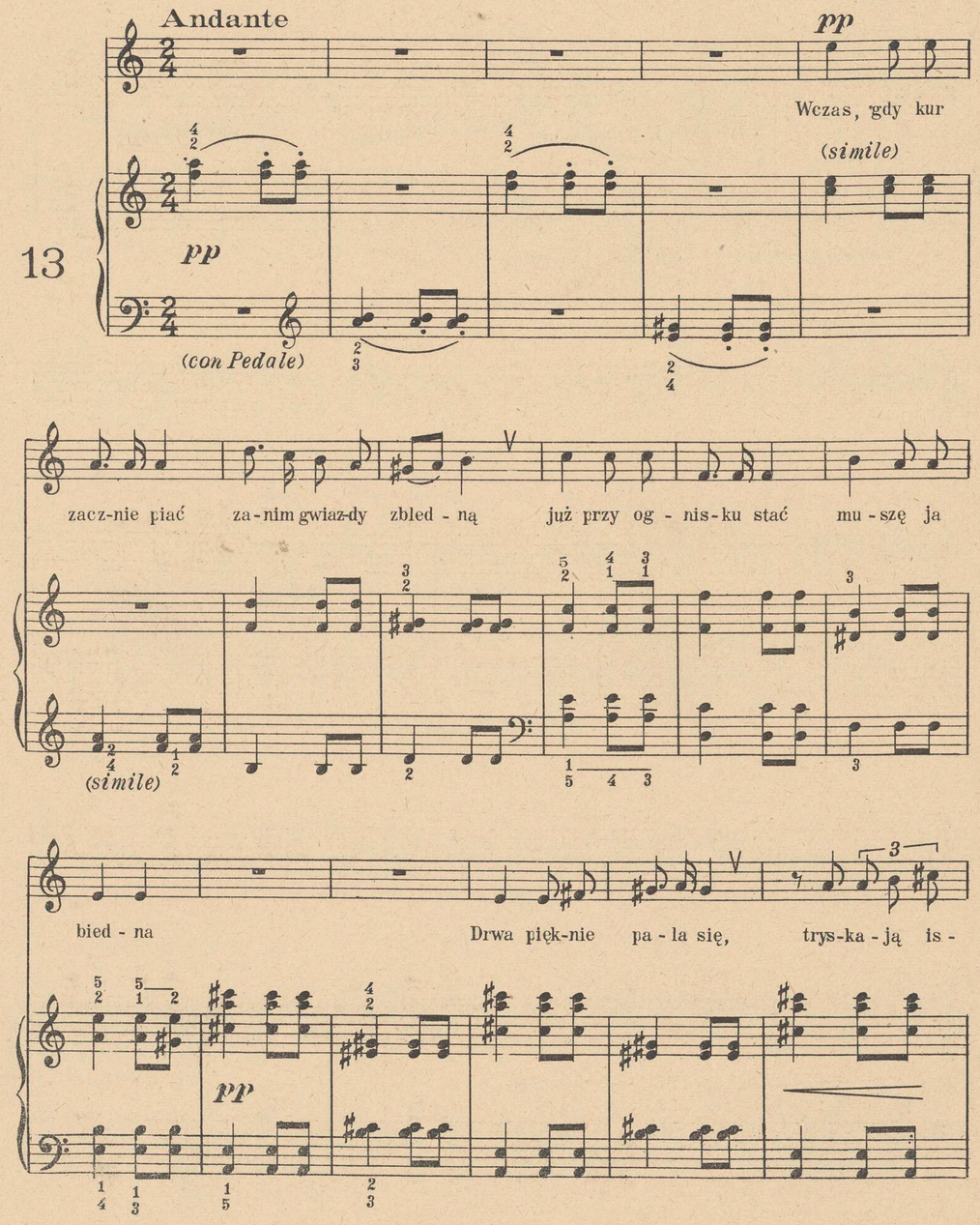
p

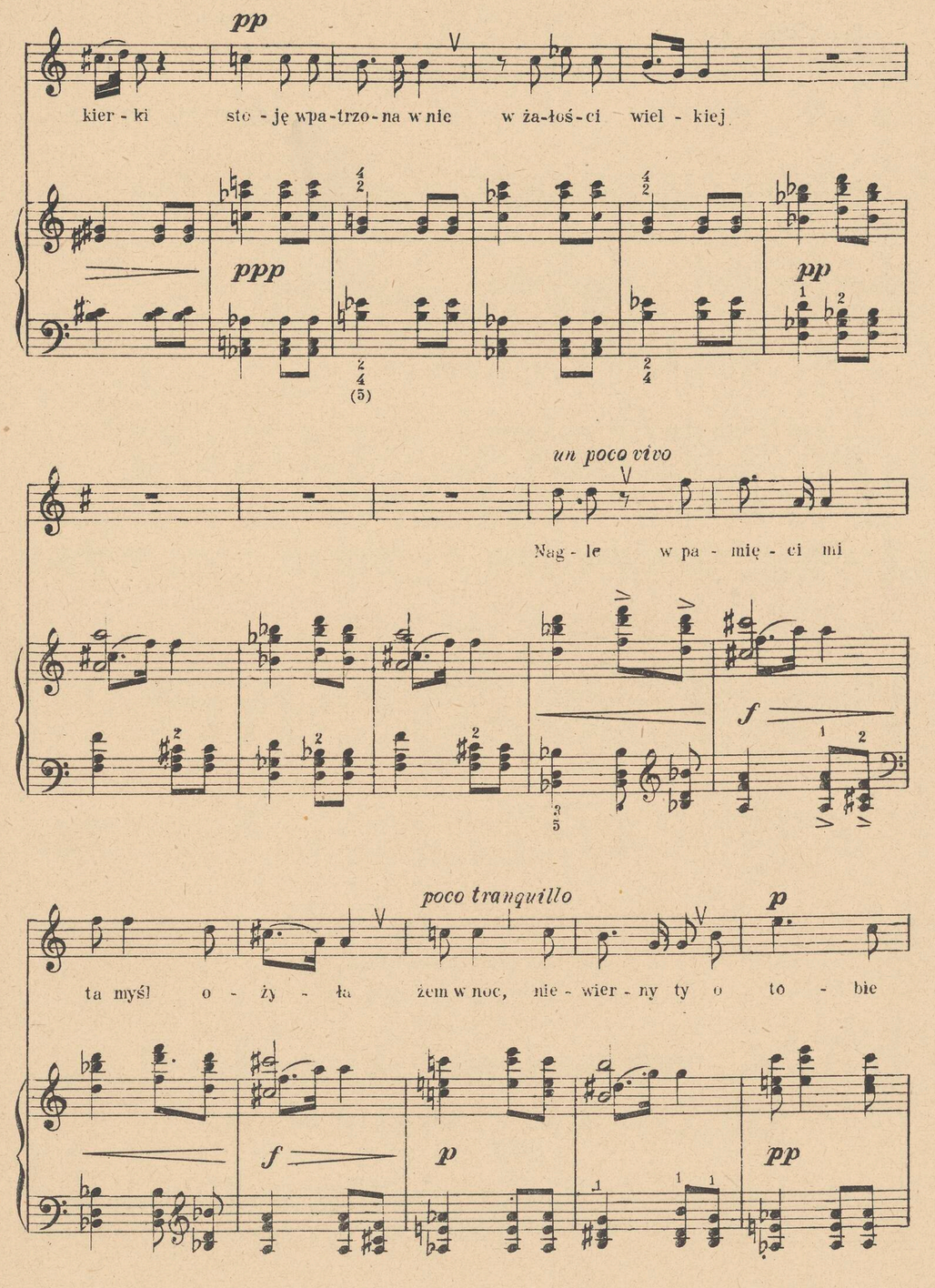
PORZUCONE DZIEWCZĘ

(Mörike: Das verlassene Mäglein)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

HUGO WOLF

Tempo I.

śni - ła Gorz-ka więc łza po łzie

ritard. *Tempo I.*

po li-cach pły - nie zno-wu na - sta - je dzień O, niech prze-

mi - nie!

ppp

GRAJEK

(Eichendorff: Der Musikant)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn HUGO WOLF

Molto moderato

14

piano

Lu-bię włó - czyć się po świe - cie żyć swo-bod - nie

p

gdy - by ptak chcia-łem w tru - dzie wieść swe ży - cie lecz nie by - ło

mi to w smak.

mf

U - miem wie - le płeś - ni sta - rych, bo - sy w zi - mie

p dolce

p

śpie - wam je, dźwię - czą stru - ny mej gi - ta - ry,

mf

poco rit. *a tempo*

cho - ciaż spo - cząć nie mam gdzie.

p *poco rit.* *a tempo*

O nie-jed - nej pięk-nej prze - cie, kto wie, mo - że bym i śnił

p

Gdy-bym zna - czył coś na świe - cie, nie zaś bied - nym graj - kiem był.

mf

f

f

Niech - że Pan Bóg cię ob - dzie - li

p

mf

rit. - - - - - - - - - *a tempo*

p teneramente

wła s - nym do - mem, mę - żem cnym! Ra - zem gdy - byś -

rit.

f

p

a tempo

p

my żyć mie - li, ko - niec był - by z śpie - wem mym.

p

mf

p

W CIENIU MOICH BUJNYCH LOKÓW

(Spanisches Liederbuch)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn — HUGO WOLF

Non troppo allegro, leggiero, teneramente

molto sostenuto (rubato)

W cie-niu mo-ich buj-nych lo-ków spo-czął mój naj-mil-szy

15

a tempo

w śnie — mam-że zbu-dzić go?

sempre ppp

Ach nie! — Co- - -dzień

ra - no nie-stru-dze-nie roz-cze-su-ję lo-ki ciem - ne

lecz za-bie - gi to da-rem - ne, bo je

mierz - wi wiat-ru tchnie - nie

p

Wiat - ru szu - n.y, lo - ków cie - nie

pp

poco rit.

zmo-gły naj-mil-sze - go w śnie

p

mam-że zbu-dzić go?

a tempo

pp

p

pp

Ach nie!

pp

f

Sły - szę wciąż jak na - rze - ka - ją je - go

p

mf

u - - sta gło-sem smut - nym, że raz śmierć raz ży - cie

da-ję mo-im sło-wom ba - ła-mut - - - - nym

f

Wę-żem zo-wie mnie o -

krut nym

molto sostenuto

jed nak spoczął przy mnie w śnie

a tempo

sempre ppp

mam-że zbudzić go? — Ach niel —

Ped.

WIOSNA WRACA

(Mörike: Er ist's)

Słowa polskie: Bronisław Romaniszyn

HUGO WOLF

Molto vivace, giocoso

16

Wios - na wra - ca, wios - ny zew

z ciep - łym tchnie-niem wiat - ru pły - nie;

nad ru - cza - jem w drzew gęst - wi - nie

słó - wik nu - - - - - ci słod - ki

śpiew.

Już nie zwa - rzy szron

kwiet - nych pą - ków z ra - - na

pp

słysz,

ppp

z od - da - - - - li gło - si

har - fy ton.

f

Wios - - - na

f

jest wśród nas! Wios - - - na

più f

jest wśród nas! Wios - - na u - ko -

ff

f

cha - na jest

mf molto cresc.

wśród nas!

ff

fff con fuoco

f

sf

sf

sf *sf* *sf* *sf* *sf* *sf* *sf*

sf *sf* *ff* *dim.*

Ped.

p

Ped.

dim. *pp*

* Ped.

dim. *ppp* *rit.*

SPIS RZECZY

			str.
1	Fr. Schubert	— Do muzyki	4
2	Op 106 nr. 4	— Do Sylwii	8
3	Fr Schubert	— Tyś ciszą mą	11
4	Fr Schubert	— Pstrąg.	17
5	R. Schumann	— Dedykacja	25
6	R. Schumann	— Noc księżycowa	30
7	R. Schumann	— Piosenka ludowa	35
8	R. Schumann	— Leszczyna	38
9	J. Brahms	— Kowal	45
10	J. Brahms	— Pieśń dziewczęcia	49
11	J. Brahms	— Ach gdybym znaleźć drogę mógł	52
12	J. Brahms	— Serenada	59
13	JH. Wolf	— Porzucone dziewczę	64
14	H. Wolf	— Grajek	67
15	H. Wolf	— W cieniu moich bujnych loków	72
16	H. Wolf	— Wiosna wraca	77

Nr B- 1.108506 nakład 3100 egz.
papier druk. sat. klej. 61 x 86 - 100. gr. 1950 r.
W .Z. G. Oddz 37 W-wa Stalowa Nr 26

757/55

CENA ZŁ. 18.

CZYTELNIK

Zakup 25 II 55

B-I-108506

757/52

PIEŚNI

ROMANTYCZ

SCHUBERT·SCHUMANN·BRAHMS

XVI PIEŚNI

OPRACOWALI

STANISŁAWA i JAN HOFFMAN

C Z Y T E L N